

ψώρα

ψώρα, η, ουσ. [<αρχ. ψώρα], η ψώρα. **1.** η έξη, η συνήθεια από την οποία δύσκολα μπορεί να απαλλαγεί κανείς: «έχει την ψώρα της χαρτοπαιξίας || έχει την ψώρα του ποτού». **2.** ο ψωριάρης (βλ. λ.).

- αν ήτανε η ζήλια ψώρα, θα κολλούσε όλη η χώρα, βλ. λ. ζήλια.

- ζήλια, ψώρα! βλ. λ. [ζήλια](#).

- όποιος έχει ψώρα και παιδί, στη γειτονιά να μην κατεβεί, βλ. λ. [γειτονιά](#).

- ψώρα έχω; ή ψώρα έχουμε; έκφραση που δηλώνει κάποιο παράπονο σε άτομο που για κάποιο ανεξήγητο λόγο κρατάει απέναντί μας μια στάση που δείχνει αποστροφή: «εμένα γιατί δε με παίρνετε μαζί σας, ρε παιδιά, ψώρα έχω;». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας